

De geheimenissen Gods

**Bijbelstudie
Bijbelstudiegroep Noordhorn**

door: R. Brinkman
© Werkgroep Bijbel Aktueel, 1997-1998.
Overname, met bronvermelding en **zónder
winstoogmerk**, toegestaan.

Inhoudsopgave

- **Inleiding**

I. Gods geheimenissen

- inleiding
- de schepping
- geopenbaarde geheimenissen
- de Zesde bedeling

II. Het geheimenis van de eerste opstanding

- het geheimenis van de eerste opstanding
- markeerpunten
 - de opstanding ten leven
 - de opstanding ten dood
 - de opstanding ten oordeel
- het loon

III. De Opname van de Gemeente

- wat is de opname van de Gemeente
- het Geheimenis
- wanneer zal het zijn

IV. Israels herstel

- de beloften aan Abraham
- beknopt overzicht van het verbond
- waarom Israel?
- Israel verworpen
- Israel hersteld

V. Het Lichaam van Christus

- het ontstaan van de Gemeente
- doel van de Gemeente
- het lichaam in de praktijk

VI. Het Geheimenis van Gods Wil

- (de bedeling van de volheid der tijden)
- uitverkoren
 - volheid van de tijden
 - verzet
 - erfgenamen

VII. Het Geheimenis van het Koninkrijk

- Het Koninkrijk der Hemelen
- De Gelijknissen
- Het Koninkrijk Gods
- (aanvang van de Koninkrijken)

VIII. Het Geheimenis van de Godsvrucht

- de valse leer
- het geheimenis van het geloof

INLEIDING

In deze, redelijk omvangrijke, studie-serie worden een (groot) aantal van de zogeheten "Geheimenissen" behandeld welke we in de Bijbel, en dan met name bij Paulus, tegenkomen.

Deze serie is een schriftelijke weergave van eerder gehouden besprekingen op de Bijbelstudie-groep in Noordhorn, uitgaande van de werkgroep "Bijbel Aktueel", en heeft als eerste doel een naslagwerk te zijn voor de deelnemers, maar ook als leidraad te dienen voor 'thuis-studie'.

In de tekst zijn bepaalde verwijzingen naar Bijbelgedeelten onderstreept. Deze gedeelten hebben we op de studie-avonden gelezen met elkaar. Het verdient aanbeveling om telkens wanneer een onderstreept gedeelte wordt vermeld dit eerst te lezen en pas dan verder te gaan met deze tekst.

Ik heb met veel plezier aan deze serie gewerkt en wens dat u evenveel studie/leesplezier hiermee zult hebben.

Tot slot wil ik nog de deelnemers van de Bijbelstudie-groep bedanken! Zonder hun bijdragen was deze studie (de uitwerking welke u nu leest) niet geworden zoals deze nu is, daar een ieder met op-/aanmerkingen, aanvullingen en suggesties hierin heeft bijgedragen.

Rudy Brinkman,
werkgroep Bijbel Aktueel.
<http://www.bijbelaktueel.nl>

I. GODS GEHEIMENISSEN

INLEIDING

De Bijbel spreekt op diverse plaatsen over zogeheten 'geheimenissen', de vertaling van het Griekse 'mysterion' wat bij ons bekend is als 'mysterie'. Mysterion is afgeleid van 'Mystes', oftewel 'inwijden', en heeft alles te maken met de heidense mysterie-godsdiensten, die alleen voor ingewijden bestemd waren.

Een mysterie is voor de gewone kennis - het normale menselijke begrip - ontoegankelijk. Niet alleen de mysterie-godsdiensten kennen geheimenissen, ook de Bijbel kent deze, maar dan van **Goddelijke oorsprong**.

In Job 11:7 lezen we hierover de woorden van Sofar, welke hij spreekt tot Job:

“kunt gij de geheimenissen Gods doorgronden, de Almachtige doorgronden, ten einde toe?”

en Deut. 29:29 zegt:

“de verborgen dingen zijn voor de Heere, onze God, maar de geopenbaarde zijn voor ons en onze kinderen voor altijd”.

Met andere woorden: het is niet goed je als mens bezig te houden met zaken welke de Heere verborgen houdt, maar 'slechts' met de zaken welke Hij heeft geopenbaard, in Zijn Woord.

DE SCHEPPING

Al bij de schepping wenste de mens de verborgen zaken te kennen, namelijk “kennende goed en kwaad” (Gen. 3:5,6). Het goede kenden ze, m.a.w. was ze geopenbaard, het kwade? Daar hebben we inmiddels dag in, dag uit, mee te maken! Oftewel: de mens heeft zich dit verborgene (het kwaad) 'eigen' gemaakt, en de gevolgen er van waren - en zijn - desastreus gebleken! Dit is dan ook een duidelijke aanwijzing dat de mens zich niet met het door God verborgen gehoudene - bijvoorbeeld het occulte - bezig moet houden, en de reden is eenvoudig: de mens kan de gevolgen hiervan niet overzien!

GEOPENBAARDE GEHEIMENISSEN

De bijbel leert dat God sommige zaken geheim houdt. Maar, sommige zaken worden, in bepaalde tijden, aan bepaalde groepen of personen, wel geopenbaard!

In de Bijbel zien we dan ook zaken die door 'de mensen' niet begrepen worden, maar die in het bijzonder aan de Christenen geopenbaard worden. Gods Woord is echter niet gegeven met de bedoeling om 'kennis' (gnosis) te vergaren van allerlei mysterieën, want, dat is kennis die opgeblazen maakt: I Kor. 8:1; I Kor. 4:19.

Kennis zonder doel zorgt er voor dat mensen 'opgeblazen' raken, opgeblazen persoonlijkheden, terwijl de Bijbel van ons iets geheel anders vraagt: Ef. 4:1-3; I Petr. 5:5. Oftewel: niet hoogmoedig ten opzichte van elkaar, maar elkaar dienen, in nederigheid.

Dit is dan ook waar de ware gelovige aan herkend word: het dienen van elkaar. Immers; wanneer we tot geloof komen/gekomen zijn, ontvangen we de gave (= gift, kado) van de Heilige Geest (Hand. 2:38) en de vruchten daar van zijn een leven van heiligheid, vreugde, liefde en vrede, want Gods gedachten worden ons bekend gemaakt (geopenbaard!) en ons gehele wezen - onze persoonlijkheid - wordt hierdoor veranderd.

Rom. 6:22; Gal. 5:22; Joh. 15:1-8.

Het verschil tussen gelovigen en niet-gelovigen is dan ook duidelijk te illustreren a.d.h.v. II Kor. 3:14-17, door bekering wordt de ‘bedekking’ weggenomen!

Omdat de bedekking, **in Christus**, weggenomen is, kunnen we de geheimenissen, welke in de Bijbel geopenbaard zijn, begrijpen en zijn het geen ‘mysterieen’ meer voor de gelovige(n)!

DE ZESDE BEDELING

Hoewel er nog steeds zekere geheimenissen tot op de dag van vandaag door God bewaard zijn (oftewel verborgen zijn gehouden) kunnen we toch vaststellen dat er nooit zoveel geheimenissen onthuld zijn als in de bedeling van de Genade, de zesde bedeling, waarin we nu leven.

Uiteraard heeft dit alles te maken met het feit dat Gods Geest, op de pinksterdag, is uitgestort en blijvend aanwezig is, sinds die tijd, op aarde - totdat uiteraard de Gemeente weg-genomen word van deze aarde.

Het was aan de Apostelen gegeven de geheimenissen te openbaren aan de Gemeente: II Petr. 1:16-18. Vers 16 spreekt over het feit dat zij “oog-getuigen” zijn geweest; letterlijk staat hier: “ingewijden”. Bij de verheerlijking op de berg waren de drie discipelen (Petrus, Jakobus en Johannes) namelijk deelgenoot van het geheimenis dat Christus de Zoon van God was en “ter rechterzijde van de troon zit” (Hebr. 8:1; Mt. 17:1-13).

Petrus schrijft dan ook dat zij “geen kunstig verdichte fabels” gevolgd zijn, zoals de ingewijden in de mysterie-godsdiensten, maar de Majesteit van Christus hebben aanschouwt. Ook de Apostel Paulus, welke Apostel was daar Hij Christus heeft gezien en hiervoor speciaal door Christus geroepen is, heeft openbaringen ontvangen en spreekt regelmatig over de ‘geheimenissen’, vgl. Rom 16:25,26.

Terzijde: hieruit blijkt dat bewegingen welke beweren dat het Apostel-schap overgaat op anderen (successie) een dwaal-leer zijn; daar voorwaarde voor het Apostel-schap is: het kennen/ontmoeten van Christus en het hiertoe door Christus geroepen zijn.

De zesde bedeling is dan ook de bedeling van het Christendom, de bedeling van de genade, de bedeling waarin Christus geopenbaard is, en de bedeling waarin God vele geheimenissen geopenbaard heeft; de tijd waarvan Christus in Mt. 13:16, 17 spreekt (uiteraard was dit nog ten tijde van de verkondiging van het Messiaanse rijk).

II. HET GEHEIMENIS VAN DE (EERSTE) OPSTANDING

De Bijbel leert, dat is algemeen bekend, een “opstanding der doden”. Ook de Joden geloofden dit, met uitzondering van de Sadduceeën (Mt. 22:23-33).

In Mt. 22:32, 33 laat de Heere duidelijk zien aan de sadduceeën dat zij dwalen, daar de Schriften leren: “Ik **ben** de God van Abram, Izak en Jakob”, en niet “Ik **was**”.... Jes. 26:19 leert dan ook duidelijk dat de doden zullen herleven. Het “probleem” met de sadduceeën was echter dat zij alleen de “vijf boeken van Mozes” (Pentateuch) erkenden, waarin de opstanding niet als zodanig omschreven is.

Vandaar dat de Heere hun dwaling anderszins aantoonde, door te citeren hieruit - zie eerder.

Artikel 37 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis (NGB) leert dan ook, terecht, dat er een opstanding van de doden is, en dat dan “het oordeel” zal zijn. Echter; dit artikel doet het voorkomen alsof er slechts een (1) “opstanding” is, zoals ook de Joden geloofden, “ten oordeel”.

Ten eerste is de gedachte van een (1) opstanding in strijd met het feit dat de gelovigen reeds geoordeeld zijn, in Christus, vgl. Joh. 5:24-29. Zoals (inmiddels) duidelijk mag worden zijn er meerdere opstandingen, en dit is dan ook het geheimenis van de (Eerste) opstandingⁱ). De Heere spreekt zelf in dit gedeelte van twee opstandingen; de “Opstanding ten leven” en de “Opstanding ten oordeel”. Deze twee opstandingen liggen nog in de toekomst. Er is daarvoor, in het verleden, reeds een eerdere opstanding geweest; de opstanding van Christus, waarmee hij de dood overwon.

MARKEERPUNTEN

Elke opstanding wordt duidelijk waarneembaar gemarkeerd:

1e) Opstanding van Christus

deze is uiteraard duidelijk gemarkeerd door Christus’ opstanding, maar ook door het feit dat er vele anderen, reeds gestorvenen, herleefden: Mt. 27:51-53. Voor een ieder waarneembaar! Het verschil met de mensen die toen echter opstonden met de navolgende opstandingen is dat het een wederom “tot leven komen” was van deze mensen en zij zullen later weer zijn gestorven, zoals elk ander mens.

2e) Opstanding ten Leven

de Opstanding van Christus, als “eersteling” (vgl. Mt. 27:53, de Heiligen gingen uit de graven NA Hem) is een type van deze opstanding ten leven. Deze opstanding valt samen met de Opname van de Gemeente, wat eveneens een geheimenis is; I Kor. 15:50-54 (of: I Thes. 4:16, 17). Openb. 20:4.ⁱⁱ)

Deze opstanding wordt dus gemarkeerd door de Opname van de Gemeente, eveneens voor een ieder waarneembaar, omdat over de gehele wereld geopende graven en ontbrekende mensen zullen zijn! Het is dus een opstanding uit, of beter, van tussen de doden, vgl. Fil. 3:11, Luk. 20:35.

3e) Opstanding ten Oordeel

zoals in Joh. 5:28-29 vermeld is er tevens een opstanding ten oordeel - waarover ook de NGB spreekt. Deze opstanding vind plaats NA het 1000-jarige rijk; Openb. 20:1-6, 20:11-15. Dit is eveneens duidelijk waarneembaar voor de (ongelovige) mensheid: immers; Zij zullen op dat moment moeten verschijnen voor God!

HET LOON

Onder bepaalde groepen christenen, m.n. de Evangelische gelovigen, leeft de overtuiging dat de Heere hen zal belonen voor hun werken - ook ik aanvaard de idee hierachter. Vgl. bijv. de diverse gelijkenissen van de talenten.

Echter, wat veelal niet bekend is, is het feit dat bij de “Opstanding ten Oordeel” er ook sprake is van “loon”, maar dan in negatieve zin: vgl. Luk. 12:46-48. Met andere woorden: hij die in - bijv.- onwetendheid onjuist gehandeld (gezondigd) heeft, wordt minder zwaar gestraft dan hij die dit bewust heeft gedaan. Dit houdt niet anders in dan dat er in de het Oordeel gradaties zijn.

III. DE OPNAME VAN DE GEMEENTE

Hoewel dit onderwerp reeds eerder is aangeroerd en ook als apart onderwerp is behandeld, wordt dit toch ook hier wederom -kort- behandeld, daar het een van de Geheimenissen betreft. Dit hoofdstuk is een eerder gepubliceerde, geactualiseerde, studie.

WAT IS DE OPNAME VAN DE GEMEENTE?

Wat is nu de opname van de Gemeente, is het een Bijbelse leerstelling? Onderstaande beoogt slechts een korte inleiding in deze materie te zijn.

Johannes 14:2-7

- 'in het huis Mijns Vaders zijn vele woningen'
- 'Ik ga heen om u een plaats te bereiden'

In bovengenoemde gedeelte is de situatie als volgt:

- Pascha: Jezus heeft daarvoor Judas het stuk brood gegeven, wat Hij in de wijn gedoopt had, Judas gaat weg om Jezus te verraden;
- dan verteld Jezus dat Hij verheerlijkt zal worden (13:31-35);
- Jezus waarschuwt Petrus, dat éér de haan kraait, Petrus Hem 3 maal loochenen zal.

Joh. 14:2-7: Na deze gebeurtenissen verteld Jezus dus dat Hij heen zal gaan om 'plaats te bereiden'. Er is plaats genoeg, er zijn vele woningen.

Joh. 14:3: "Wanneer ik heengegaan ben, en u plaats bereid heb, kom ik weder en zal u tot mij nemen"

WAAROM? "Opdat gij zijn moogt, waar Ik ben"

Jezus wil dus de gelovigen 'tot zich nemen' oftewel 'opnemen'

OMDAT: Hij de gelovigen bij zich wil hebben;

WAAR: in het 'huis des Vaders'.

Wij weten de weg naar het huis van de Vader:

Joh. 14:6

"Ik ben de Weg en de Waarheid en het Leven" "Niemand komt tot de Vader dan door Mij".

Joh. 14:7

"Indien Gij Mij kent, zoudt Gij ook Mijn Vader gekend hebben. Van nu aan kent gij Hem en hebt Gij Hem gezien" (1)

DE MENS

kennis van..:

JEZUS = VADER

Kent de mens Jezus dan kent hij de Vader!

toegang tot..:

HUIS VAN
DE VADER

Kent de mens Jezus als de Vader dan kan hij in het Huis van de Vader komen !

HET GEHEIMENIS

Paulus 'onthuld' het geheimenis van de opname van de Gemeente in de 2e Korinthe-brief en de 1e brief aan de Thessalonicensen:

I Thess. 4:16-17.

"de Here Zelf zal nederdalen van de Hemel en degenen die in Christus ontslapen zijn zullen als eerste opstaan; daarna zullen de levenden, die achterbleven, samen met hen [de gestorvenen] op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zo zullen wij altijd met de Here zijn."

Daarna spreekt vers 18 'Vertroost elkander met deze woorden' ! (2) Dat is het m.i. dan ook: een grote troost dat Jezus, zoals Hij beloofde, zal komen om ons op te halen, naar het huis van de Vader, zodat wij voor altijd bij Hem zullen zijn!

Het zal de niet-gelovigen, de wereld, overkomen als de weeën van een zwangere vrouw:

I Thess. 5:3 (het zal **hún** overkomen..). Men verwacht Hem immers niet, integendeel!

Het zal voor hen zijn dat Hij komt als 'een dief in de nacht'. De gelovigen echter zijn niet in de duisternis; wij zullen dan ook niet verrast zijn, als we nuchter én waakzaam zijn. (I Th. 5:4-6).

Want, wat is het doel van het sterven van Christus:

I Thess. 5:10

"Die voor ons gestorven is, opdat wij, hetzij dat wij waken, hetzij dat wij slapen, TEZAMEN MET HEM LEVEN ZOUDEN".

I Kor. 15:51-52:

"Ziet ik zeg u een verborgenheid [geheimenis]: wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden; In een punt des tijds, in een ogenblik, met de laatste bazuin; want de bazuin zal slaan [klinken] en de doden zullen onverderfelijk opgewekt worden, en wij zullen veranderd worden".

Maar niet alleen Paulus spreekt hierover, ook de Heere Zelf had dit reeds aangekondigd, Mt. 24:40-44!

WANNEER ZAL HET ZIJN?

We kunnen hier slechts kort op ingaan. Mt. 24 laat reeds zien dat de Heere zegt dat niemand "de dag noch het uur" weet immers? Toch zijn er helaas velen die zich aan voorspellingen hebben gewaagd hieromtrent...

II Petrus 3:8-9:

"Doch deze ene zaak zij u niet onbekend, geliefden, dat één dag bij de Here is als duizend jaren, en duizend jaren als één dag. De Here vertraagt de belofte niet (gelijk enigen dat vertragen achten), maar is lankmoedig over ons, niet willende dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen" (3)

Er staat hier 'duizend jaar als een dag'. Dit is vaak als excuus aangevoerd om te zeggen: 'het kan nog duizenden jaren duren'. De volheid is echter bijna bereikt:

Hosea 6:1-2 (over Israël, de Joden!!)

"Komt laat ons weerkeren tot de Here, want Hij heeft verscheurd, en Hij zal ons genezen; Hij heeft geslagen, en Hij zal ons verbinden. Hij zal ons na TWEE DAGEN levend maken; op de derde dag zal Hij ons doen verrijzen, en wij zullen voor zijn aangezicht leven"

"Hij heeft verscheurd"

diaspora, vervolgingen;

"Hij zal ons genezen,.. verbinden"

terugbrengen, de pijn van de verstrooiing wegnemen;

"Na twee dagen levend, de derde dag verrijzen"

dag 1 en 2: Israël als NATIE weer 'levend', jaar 70 -1948: bijna tweeduizend jaar (2 'dagen')

dag 3 : Israël als BRUID ! (na het 1000-jarig rijk, dat is dus uiterlijk 3000 jaar (3 dagen) na het jaar 70!

<Zie eveneens Ezechiël 37>

Ik concludeer dat de opname van de Gemeente, of m.i. nog beter: de 'wegrukking van de gemeente', zeer zeker een Bijbels gegeven is, met een duidelijk doel: **het samenvoegen van de Gemeente, het Lichaam van Christus, met het Hoofd: Christus zelf. Dit zal zeer zeker geschieden!**

Ik geloof zelf dat dit ook niet lang meer op zich zal laten wachten, gezien Hosea 6:1-2ⁱⁱⁱ) en vele andere Bijbel-plaatsen, maar bovenal: het herstel van Israel is een groot(s) teken, wat we zeker niet moeten negeren!

IV. ISRAELS HERSTEL

Het volk Israel staat dag in - dag uit in het brandpunt van de belangstelling. Niet alleen in de belangstelling van de wereld om ons heen, *ook* in de belangstelling van de christenen.

Er is over het volk Israel - de 12 stammen - veel verwarring. Ik noem hier kort bijvoorbeeld:
- de vervangingstheologie;
- de Brits- of Nederlands-Israel leer.

Hierover hebben we al eerder uitgebreid gesproken. Ik volsta met te zeggen dat ik deze leren als on-Bijbels beschouw.

Een verwachting dat Israel ooit hersteld zou worden, als volk, is er voor 1948 nauwelijks geweest. Gunstige uitzonderingen waren o.a.:

- Isaac da Costa;
 - dr. C.I. Scofield;
 - br. Johannes de Heer;
- en andere "evangelische" gelovigen.

Door de 'gevestigde kerken' werden deze verwachtingen van een herstel van het volk en de staat Israel nadrukkelijk afgewezen, met name door de stromingen welke de vervangingstheologie aanhingen.

Des te opvallender dat ik het volgende vond in het 'Weekblad bij den Bijbel':

"Van Hoofdstuk IX tot XI lost de Apostel een zwaarigheid op, dat het hier schijnen konde, alsof God Zijn Woord en beloften aan het uitverkoren volk der Jooden gedaan, niet hield; dat God Zijn volk verstoten had, Hij antwoord, dat die beloften aan een zeker gedeelte der Jooden waren gedaan, dat deze aan de gelovige Jooden wierden vervuld ..//.. wanneer de volheid der heidenen zou ingegaan zijn, dat gansche volk den Godsdienst van Jezus zouden aannemen, tot hun zalig geluk".

(Weekblad bij den Bijbel, nr. 40, 1802 - bespreking Romeinen-brief).

Met andere woorden: de -protestantse- schrijver concludeert hier, op grond van de Bijbel, zeer stellig dat Israel, als geheel, tot bekering zal komen en dat God dit bewerkt omdat Hij zijn volk niet verstoten heeft, dat de belofte er ligt en gehouden wordt!

Het herstel van Israel is niet zozeer een geheimenis omdat het niet bekend zou zijn gemaakt in de Schrift, het is een geheimenis omdat het niet begrepen wordt! De Bijbel is immers - zie eerder - duidelijk genoeg! Het probleem ligt daarom ook bij de persoon die het leest, met zijn theologisch gekleurde bril stevig op de neus gedrukt.... Toont bovenstaande citaat immers niet aan dat, al is men opgevoed in de vervangingstheologie, men bij een eerlijk onderzoek van de Schrift niet anders kan dan concluderen dat God Zijn volk niet verstoten heeft? Dat de beloften voor altijd zijn gedaan?

DE BELOFTEN AAN ABRAHAM

Gen. 12:1-3

Het verbond met Abraham is onvoorwaardelijk, het hangt niet af van Abraham, maar van God: "Ik zal", i.t.t. bijvoorbeeld het verbond van de Wet "Indien gij zult" (Ex. 19:5).

Gen. 13:14-18; Gen. 15:1-21

Bevestiging en uitbreiding van het verbond
nb.: 15:13: voorzegging slavernij in Egypte.

Gen. 17:4-8

Teken van het verbond ingesteld: de besnijdenis op de 8e dag.

Opvallend is dat zowel Joden als Moslims (vnl. Arabieren) de besnijdenis kennen. Dit heeft dan ook alles te maken met het feit dat Ismael, die de stamvader van de Arabieren is geworden, en Izak, die de stamvader van Israel is geworden, beiden zonen van Abraham waren en beiden besneden werden (Izak op de 8e dag, Ismael toen hij ca. 13 jaar was, Gen. 17:25). Hierin zien we ook de vervulling van o.a. Gen. 17:4 “menigte van volken”.

BEKNOPT OVERZICHT VAN HET VERBOND

1. “Ik zal u tot een groot volk maken”
Dit wordt drievoudig vervuld:
 - 1.a.) in een *natuurlijk* geslacht: de Hebreëen;
 - 1.b.) in een *geestelijk* geslacht: alle gelovigen: Rom. 4:16-18;
 - 1.c.) door *Ismael*: Gen. 17:18-20

2. “Ik zal u zegenen”
 - 2.a.) letterlijk vervuld in Abrahams leven; hij was een rijk man, en was op alle fronten gezegend!
 - 2.b.) geestelijk vervuld in Christus, en Zijn gemeenten (vgl. bijv. Joh. 8:56).

3. “Ik zal zegenen die u zegenen”
hoe vaak getuigen gelovigen niet van de zegen welke zij ervaren hebben door het zegenen van Israel - bijv. door hen hulp of steun te verlenen.

4. “en vervloeken, die u vervloekt”
Hangt nauw samen met het bij 3 genoemde. Het is slecht gegaan met de volken welke de Joden hebben vervolgd, de toekomst zal dit alleen maar bevestigen. Mt. 25:40-46: “Een van deze minsten”, vgl. vrs. 32, dit duidt op de volken aan Christus’ rechterhand.
Aangezien de gemeente dan reeds opgenomen is, zal zij hieronder niet gerekend/gevonden worden. Joh. 10:11, waar Jezus getuigt Zijn leven voor de schapen in te zetten - zoals Hij heeft gedaan - laat zien wie de schapen zijn: de 12 stammen van Israel. Immers; Hij kwam voor Israel! Vgl. bijv. vrs. 34.

5. “In u zullen alle geslachten gezegend worden”
Dit is geen algemene verzoening van God met alle volken, integendeel!
Het duidt op de zegening in Abraham, in zijn Zaad (enkelvoud): Christus! Dit kan alleen wanneer men deel is hiervan, vgl. wederom Rom. 4:16.

WAAROM ISRAEL?

De vraag “*waarom is Israel nu juist uitverkoren?*” is vaak gesteld. Beter zou naar mijn mening zijn: “*waarvoor is Israel uitverkoren?*”

1. Om een *getuige* te zijn: Deut. 6:4; Jes. 43:9-12
2. Om de *zegen van het dienen* van God te illustreren: Deut. 33:28, 29.
(koren, most, dauw: teken van zegen)

3. Om het *Woord van God te bewaren*: Deut. 4:5-8; Rom. 3:1,2.
Paulus noemt dit het eerste (= meest belangrijke) “voorrecht der Joden”.
4. Om de *Messias voort te brengen*: Gen. 3:15; 2 Sam. 7:16
(Koningschap van “het huis van David - voor eeuwig”). Mt. 1:1

ISRAEL VERWORPEN

De lijn in het Oude Testament, met betrekking tot Israel, is dat er een continue golfbeweging is van: zonde - straf (verwerping) - berouw (roep om vergiffenis) - herstel (van de relatie met God). De bekendste voorbeelden zijn natuurlijk de slavernij in Egypte en de slavernij in Babel.

Zonde: niet leven naar de opdracht van God;

Straf: onderdrukking, verbanning uit het land;

Berouw: het volk roept (weer) tot God;

Herstel: bevrijding van de onderdrukking, terugkeer uit de verstrooiing.

Het boek Richteren is wat dit betreft een goed voorbeeld van deze ‘golfbeweging’.

Maleachi 3:6-12; 4:5-6

God belooft de komst van Elia, toen allang gestorven en daarom uiteraard niet letterlijk maar profetisch op te vatten, via de profeet Maleachi, ca. 400 jaar voor de geboorte van Johannes (de dooper), welke volgens de Heere Jezus bedoeld met door Maleachi: Mt. 11:14, 15.

Israel was op dat moment onder het juk van de verdrukking en niet zonder reden, waarvan ze, wanneer ze berouw toonden - zie eerder - bevrijd zouden worden; immers: “het Koninkrijk der Hemelen is nabij” (Mt. 3:2). Voorwaarde voor deelname aan het Koninkrijk, en voor de vestiging ervan op dat moment, was echter: **bekering**.

Helaas onderkende het volk, en dan met name de geestelijke leiders ervan, niet dat de Romeinse verdrukking een straf was, door hun verblindings, en daardoor verlangden zij dan ook niet naar het gepredikte, en aanstaande, Koninkrijk. Zij verwierpen de Messias en kruisigden Hem. Een meer vreselijke afwijzing van Gods genade kan er niet zijn. Het gevolg laat dan ook niet lang op zich wachten: het volk werd in het jaar 70, wegens hun ongehoorzaamheid en volharding daarin, verstrooid over de aarde en kreeg de zwaarste straf ooit opgelegd: een 2000 jaar durende diaspora.

ISRAEL HERSTELD

Zoals uit de beloften aan Abraham bleek, is het verbond met Abraham en zijn nakomelingen on-voorwaardelijk. Daarnaast zijn veel profetieën over het herstel van Israel gedaan.

Het herstel van Israel kent drie aspecten:

1. herstel van het land
2. terugkeer van het volk
3. geestelijk herstel

Wat onder andere te lezen is in Ezechiel 36:22-38.

In dit gedeelte wordt ook aangegeven waarom de Heere Israel herstel (vrs. 23): opdat de volken weten "dat ik de Heere ben", met andere woorden: als getuigenis - de eerste reden waarom Israel verkoren was, zie ook vrs. 32: "niet om uwentwil ../.. schaamt u".

1. herstel van het land

vrs. 35: "Dit land dat verwoest was, is geworden als de hof van Eden", vgl. ook vrs. 29, 30, 33, 34. Dat het land verwoest was, blijkt o.a. uit de verslagen van reizigers die het land bezochten; bijvoorbeeld Mark Twain (1867), die Galilea beschijft als "ontvolkte woestenij"; Jericho als een "vervallen ruine" en Jeruzalem als "een verpauperd dorp".

In een oud boekje getiteld "Het land van de Bijbel" (door: I. Snoek) staat wat dat betreft een treffende illustratie met als bijschrift: "waar eens Kapernaum lag",.. een puinhoop (zie afbeelding).

De terugkeer van de Joden, in 1948, resulterend in de staat Israel, heeft er echter voor gezorgd dat de woestijn weer bloeit! Het land is weer vruchtbaar, gecultiveerd.

2. terugkeer van het volk

Dit begon met de Zionistische beweging, olv. Theodor Herzl, en in 1948 werd de staat Israel opgericht. Tot op vandaag keren er nog steeds grote groepen Joden terug. Waarmee dus letterlijk de profetie, **voor onze ogen**, in vervulling gaat!

3. geestelijk herstel

vrs. 25-28: reiniging, nieuwe geest, nieuw hart, wandel naar Gods wil.

Dit herstel zal plaatsvinden wanneer Israel haar Messias aanneemt; en -zie ook hoofdstuk III- dit zal gebeuren wanneer God het verbond met Israel herstelt, nadat de Gemeente van Christus is weggenomen.

Hand. 15:14-17, Eerst wordt een volk uit de heidenen vergaderd, "daarna zal Ik wederkeren", zie ook Openb. 19:6-10.

V. HET LICHAAM VAN CHRISTUS

Al vaker noemde ik het begrip "Het Lichaam van Christus". Deze uitdrukking komen we ook in de Bijbel tegen, en we willen deze nader gaan bekijken. Het is een -naar ik aanneem- redelijk bekende term en zou weinig toelichting nodig moeten hebben, ware het niet dat de praktijk van het hedendaagse christendom aanleiding geeft te concluderen dat het begrip, en de praktische uitvoering er van, tegenwoordig blijkbaar alleen maar 'met de mond' beleden wordt.

De apostel Paulus is de enige die, in zijn brieven, over "het Lichaam van Christus" spreekt. Het geheimenis van het Lichaam was hem door de Heere Jezus zelf geopenbaard.

Efeze 2:11-3:3.

Paulus maakt een aantal zaken duidelijk in dit gedeelte, welke ik hier kort aanstip.

- vrs. 12: uitgesloten van het burgerrecht Israels, zonder hoop en zonder God. M.a.w. de heidenen hadden geen *enkele reden* om ook maar te *hopen* dat zij behouden zouden worden. Zij behoorden niet tot Israel, het uitverkoren volk!
- vrs. 13-16: de heidenen waren veraf, Israel dichtbij. Nu echter, door Christus, waren deze *twee tesamen verenigd in Christus!* En wel vanwege zijn verzoenend sterven waardoor een ieder toegang tot de Vader heeft gekregen en dit niet exclusief aan Israel werd voorbehouden. Dit is geschied door ze in (vrs 16) "*één lichaam*" te verbinden.
- vrs. 19: de heidenen ("gij") zijn geen "vreemdelingen en bijwoners" meer, maar medeburgers geworden. Dit betekent niet anders dan dat zij (wij) dezelfde status -en daarmee ook rechten- hebben gekregen als welke Israel al gehad. Dezelfde/soortgelijke gedachte vinden we ook terug in Rom. 9:22-26, Rom. 11:16-18. Daar klinkt echter ook een duidelijke waarschuwing: "beroem je niet tegen de takken"! Met andere woorden: beseft heel goed dat het slechts uit genade is dat dit gebeurd is! Immers, terug naar Efeze, er was geen enkele reden waarom de heiden ook maar enige hoop zou kunnen koesteren.... Het was de Liefde van God!

En uiteindelijk deelt Paulus dan mede (3:3) dat hem "door openbaring het geheimenis bekend gemaakt is" wat hij daarvoor (in 2.:11 en volgend) doorgaf. Wat was dit geheimenis? Dat alle gelovigen, Jood of heiden, tezamen "het Lichaam van Christus", oftewel Zijn vertegenwoordiging op aarde, zijn ^{iv}). Dit Lichaam van Christus wordt ook vaak de Gemeente (van Christus) genoemd.

HET ONTSTAAN VAN DE GEMEENTE

Wanneer is de Gemeente begonnen te bestaan? Over deze vraag zijn hooglopende "theologische discussies" gevoerd en worden nog regelmatig gevoerd. De (ultra) dispensationalisten beweren dat dit in Handelingen 28:28 gebeurde, wat voor hun verdere theologie erg van belang is. De reden welke zij hiervoor onder andere aangeven is dat Paulus de enige is die het Geheimenis openbaart. Dan verliezen wij echter iets uit het oog, wat ik aan de hand van een voorbeeld wil verduidelijken.

In de wetenschap is het, eenvoudig voorgesteld, gebruikelijk dat een wetenschapper éérs een waarneming doet en vervolgens deze waarneming verklaart, door er een "theorie" over op te stellen. Wat Paulus deed, in onder andere Efeze, was het verklaren -doordat de Heere het hem geopenbaard had- van een waarneming! De Gemeente bestond namelijk op dat moment al, en ook had Paulus reeds op het moment

van Hand. 28:28 vele heidenen tot geloof mogen leiden! Het gaat daarom niet aan, naar mijn mening, om de verklaring van de waarneming als startpunt van de waarneming zelf te gaan beschouwen, dat is een omdraaien van de feiten.

Hoewel ik een aanhanger ben van de bedelingenleer, wil ik me met deze vraag dan ook graag beperken tot wat de Schrift zélf leert.

Efeze 2:11-3:3 laat namelijk duidelijk zien dat de Gemeente is: de Jood en de Heiden, samengevoegd door Gods Geest! De aanvang van de Gemeente kun je dan ook rustig zonder enig probleem stellen op Hand. 2:41-42, de Pinksterdag, toen de gelovigen tot **één Lichaam** gedoopt werden door de Geest Gods en, ook in de praktijk, velen zich lieten onderdompelen in het watergraf. **Daarmee was de Gemeente een feit**. Ook het feit dat zij samen het Avondmaal gebruikten, wat de praktische eenheid symboliseert, geeft aan dat het hier de Gemeente (of: Het Lichaam) van Christus betreft. We stellen dus eenvoudig, aan de hand van de Schrift, vast dat de Gemeente een feit werd op de eerste Pinksterdag.

"De Gemeente begon dus, toen de gelovigen met Pinksteren tot één lichaam gedoopt werden. Toen werden de discipelen en de eerste Christenen voor het eerst "De Gemeente" genoemd." - Dr. C.I. Scofield.

Het was een unieke gemeenschap welke deze eerste Gemeente met elkaar had. We lezen er over in Hand. 2:44-47. Enige kenmerken:

- men had alles gemeenschappelijk
- men verkocht zijn bezittingen om de behoeftigen te voorzien
- men kwam dagelijks bijeen -in de Tempel- rond het Woord
- men brak het brood ("avondmaal") aan huis
- men stond "in de gunst" bij het gehele volk (dwz.: door hun gedrag spraken anderen goed van ze)

De Heere zegende dit, door "dagelijks toe te voegen aan de kring welke behouden werden"! Hieruit blijkt ondermeer duidelijk dat op gehoorzaamheid zegen rust.

DOEL VAN DE GEMEENTE

Wat is het doel, het nut, van de Gemeente? Waarom zouden gelovigen samen moeten komen, de Schrift met elkaar bestuderen, samen God loven en het brood breken? Waarom kunnen ze niet gewoon "thuis geloven"?

De belangrijkste reden vinden we in Ef. 3:10, namelijk: "Opdat thans, doormiddel van de Gemeente aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten de veelkleurige wijsheid Gods bekend zou worden". Het is dus een getuigenis t.o.v. de machten in de hemelse gewesten. Daarnaast is er nog een (eveneens belangrijke) reden: Hand. 1:8: "gji zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde". Met andere woorden: net als bij Israel -hfdst. V- heeft de Gemeente als belangrijke taak het getuigenis van God, van het Evangelie. Dit getuigen -evangeliseren- is noodzakelijk. Zonder verkondiging sterft de Gemeente uit. Het is een opdracht van de Heere zelf, en het heeft een duidelijk doel: de mensheid zou, zonder het getuigenis van de Gemeente, verloren gaan. Immers; wie moet het hen anders vertellen, wanneer wij zwijgen?

HET LICHAAM IN DE PRAKTIJK

In het Oude Testamen waren er wel individuele gelovigen, maar ze waren niet met elkaar- en niet met Christus verbonden. Zij kenden Christus niet, en zij kenden de eenheid van het Lichaam van Christus niet. De Gemeente was toen nog niet geopenbaard!

I. Kor. 12:12-27

Door het ontstaan van de Gemeente werden wedergeboren Joden en Heiden samengevoegd in een uniek, geheel nieuw, geheel, door de Geest. Hierin bestaat geen onderscheid meer naar taal, ras, geslacht, enz. In Gods oog bestaat er maar één Lichaam. In dit Lichaam is er één Levens-stroom die door alle delen vloeit -de Geest, vrs. 13- en het Lichaam onderhoud, hersteld en versterkt en er voor zorgt dat het berekend is op zijn taak.

Net als bij een menselijk lichaam kan het ene deel niet zonder het andere; de vingers kunnen niet schrijven zonder de duim, en de duim kan niet schrijven zonder de vingers. Zonder de ogen kan het lichaam niet zien, zonder de oren niet horen... enz! Het mag duidelijk zijn; elk deel heeft het ander nodig wil het lichaam stabiel en in harmonie functioneren. Dit alles wordt gestuurd door het hoofd. Bij de Gemeente werkt dit eveneens zo; geen lid kan zonder het andere lid, geen Lichaam zonder Hoofd: Christus.

In de eerste Gemeente was bovenstaande situatie duidelijk het geval; men deelde alles met elkaar, en vormde een geestelijke en praktische eenheid. Ook toen de Gemeente van Jeruzalem uit elkaar werd geslagen bleven de daardoor ontstane plaatselijke gemeenten duidelijk één geheel. Immers; gemeenten zoals bijv. Antiochie, Rome, Korinthe en Efeze waren solidair omdat zij één Heere erkenden en de leiding van één Geest eerbiedigden. Daarnaast waren zo door de éne Geest ook van elkaar afhankelijk! Gaven als herderschap, leeraarschap en leiderschap werden in de verschillende Gemeenten **voor het gehele Lichaam** uitgevoerd, met een voorbeeld: de Apostelen in Jeruzalem werden erkend als zijnde de leiders en herders van het Lichaam. Wat in Jeruzalem besloten werd, werd nagevolgd in Rome. Echter, Paulus' leerstellige brieven, welke als Leraar in bijv. Rome verbleef, golden evenzeer binnen de Gemeente van Jeruzalem of elders! Met andere woorden: een broeder welke leraar was in Antiochie, was dit ook binnen Korinthe, Efeze of Jeruzalem! Immers; de Geest had hem als zodanig aangesteld, binnen het Lichaam van Christus. Deze 'functie', of beter: gave, werd niet beperkt tot de grenzen van zijn eigen, plaatselijke, kring!

Zoals in het begin gesteld: tegenwoordig lijken wij weinig van de eenheid van het Lichaam meer te (kunnen) zien. Er zijn in deze optiek twee gedachten, en ik citeer:

- **"Alles wat mensen hebben gemaakt, kerken en sekten, wordt door dit feit dat er één Lichaam en één Geest is veroordeeld. Op aarde kan deze eenheid uitgedrukt worden door de gelovigen die in de naam en tegenwoordigheid van de Heere Jezus vergaderen, en het brood op de tafel van de Heere is de zichtbare uitdrukking, het symbool van deze eenheid"**
- **"Wij komen dagelijks in aanraking met leden van het Lichaam van Christus. In al de verschillende richtingen en kringen kan men ze vinden".**

Beide gedachten lijken volledig met elkaar in tegenspraak, maar hebben beiden een Bijbelse grondslag en zijn beiden waar. Voor beiden valt ook wel iets te zeggen; immers:

- is er sprake van eenheid tussen alle groepen en kerken? Welnee, integendeel! Er is sprake van een verschrikkelijke verdeeldheid, welke het getuigenis afbreuk doet;
- is er sprake van een eenheid tussen de afzonderlijke leden van deze groepen wanneer zij elkaar ontmoeten, of samen de Heere zoeken? Welzeker! Regelmatig maak je mee, in de praktijk, dat je uit een andere kerk of kring (een) wedergeboren gelovigen tegenkomt en ontdekt: "wij vormen samen het lichaam".

Inderdaad, wat mensen hebben gemaakt, dat valt onder het oordeel. Het heeft geen enkele waarde. Maar wij kunnen ons niet terugtrekken op een "geestelijk eilandje" en doen alsof er verder niets of niemand is; immers: daarmee zeggen we tegen alle andere leden om ons heen "ik heb u niet van node"! Meestal het opgeheven wijsvingertje wat dat zegt.... Wanneer we dat gedrag gaan vertonen zijn we zelf sektarisch geworden.

Betekent dit dat we ons massaal in een grote Volkskerk zouden kunnen gaan verenigen en alle verschillen overboord kunnen gaan zetten? Was dat maar waar. Want, dan maken we een principiële fout:

1. een "grote Volkskerk" is een menselijk bouw-werk, we stichtten het immers weer zélf, en heeft niets met de Geest van doen;
2. een kerk is slechts dan het Lichaam van Christus, wanneer het zich onder het gezag van Christus stelt en Hem erkent als Hoofd - en hier ontbreekt het helaas vaak aan in de 'grote volkskerken'.

De Gemeente, en de onderlinge eenheid, wordt herkend aan de volgende zaken:

- **Avondmaal** - In het Avondmaal is de gelovige één met Christus, vgl. I. Kor. 10:16, 17, en wordt ook de onderlinge eenheid gesymboliseerd. Een ieder mag hierbij aangaan, maar moet wel bedenken dat hij gemeenschap heeft aan het Lichaam van Christus, en daarom zegt de Apostel dan ook: "een ieder beproeve zichzelf" (I. Kor. 11:28).
- **Gezag** - de Gemeente erkent één Heere en één Geest, en dit is het gezag waaraan zij onderworpen is! Er kan binnen de Gemeente van Christus géén sprake zijn van menselijk gezag. Daarom is er dan ook geen sprake van het Lichaam van Christus wanneer wij als mensen een "kerkelijk instituut" oprichten, maar alleen dan wanneer wij, eenvoudigweg, in Zijn naam vergaderd zijn. Immers; dan is Hij -het hoofd- aanwezig, vgl. Mt. 18:20.
- **Gemeenschap** - de Gemeente is een éénheid, en dit wordt uitgedrukt in praktische gemeenschap met elkaar; zoals in de eerste gemeente men elkaar daadwerkelijk bijstond, elkaar "tot een hand en voet" was, zo wordt de ware gemeente, dat zijn dus alle gelovigen, herkend.

De gelovige(n) waarmee je samen bid, samen strijd en samen lijd, dat zijn de gelovige(n) waarmee je het Lichaam vormt, of deze gelovige nu tot een kerk of groep gerekend wordt of nergens toe - dat doet niet ter zake. Het gaat erom dat wij als gelovigen ons samen onder het gezag van de Heere en de werking van Zijn geest willen stellen; dan weten we: dit is Zijn Lichaam, want het luistert naar haar Hoofd.

VI. HET GEHEIMENIS VAN GODS WIL

De bedeling van de volheid der tijden

Efeze 1:3-14

vrs 9, 10 (NBG) "door ons **het geheimenis van zijn wil** te doen kennen, in overeenstemming met het welbehagen, dat Hij zich in Hem had voorgenomen, om, ter voorbereiding van **de volheid der tijden**, al wat in de de hemelen en op de aarde is onder een hoofd, dat is Christus, samen te vatten"

UITVERKOREN

Een heel apart vers/gedeelte. Met het vorige hoofdstuk ("Het Lichaam van Christus") nog in gedachten zou je als snel kunnen concluderen dat het hier om datzelfde Lichaam handelt. Maar het geheimenis waar Paulus hier over spreekt is anders; nl. het "geheimenis van zijn wil", een geheimenis wat een voorbereiding is op de 'volheid der tijden' en dit is veel-omvattender. Het patroon wat Paulus schetst is kortweg:

- in Hem zijn de gelovigen uitverkoren (vrs 4, 5) om als zonen van Hem te worden aangenomen, en dat reeds bij de grondlegging van de wereld;
- in Hem hebben wij verlossing verkregen, door Zijn bloed, vergeving van de overtredingen;
- in Hem hebben wij het erfdeel verkregen (vrs 11);
- in Hem zijn wij verzegeld met de Heilige Geest, die een onderpand is.

Deze 'uitverkiezing' is niet anders dan dat de gelovigen deelgenoot zijn geworden in het Plan wat God reeds bij de grondlegging van de wereld ontvouwde. Immers; al in Genesis werd de komst van de Verlosser aangekondigd: Gen. 3:15, Slang: Openb. 12:9, 17.

En door het gelovig aanvaarden en daarmee deelgenoot worden van Gods Plan, heeft de gelovige verlossing/vergeving gekregen.

Belangrijk is nadrukkelijk te constateren dat alle zegen welke verleend wordt, de vergeving, het hele "Plan", alles wordt **door God gegeven**, de mens kan er zelf niet toe bijdragen. Het enige wat de mens kan doen is het **aanvaarden**; dan zal het **ook voor hem/haar gelden**.

Het is uitverkoren **IN CHRISTUS** (vrs 3). Dat maakt ook duidelijk wie de werkelijk uitverkorene is: Christus Jezus. Er is dus géén sprake (meer) van een 'uitverkoren volk' of een 'uitverkoren kerk'! Er is slechts één uitverkorene, in Wiens uitverkiezing wij mogen delen!

Uiteraard blijft de uitverkiezing van Israel hier buiten (zie hoofdstuk IV), immers: zij zijn als Volk uitverkoren, en aan hen zijn de beloften gedaan voor het Aardse rijk.

Daarom ook zegt Paulus in vrs. 3 dat de gelovigen gezegend zijn 'met allerlei geestelijke zegen in de Hemelse gewesten'. Onze 'uitverkiezing' -in Christus- is dus geen aardse, maar een Hemelse uitverkiezing. Een uitverkiezing welke maakt dat we **als** zonen van God mogen zijn. Dit houdt niet anders in dan dat ons toegang is verleend tot de plaats waar de zonen Gods zijn: de Hemel. Dat is ook waar onze Heere Jezus dan ook aan refereerde, toen Hij zei dat Hij heenging om ons plaats te bereiden:

"In het huis van mijn Vader zijn vele woningen; als het niet zo was, zou Ik het u hebben gezegd, want Ik ga heen om u plaats te bereiden." [Jh. 14:2]

Dat dit geen loze beloften zijn blijkt dan ook uit het feit dat aan de Gemeente een onderpand is gegeven; zie vers 13, 14: de Heilige Geest. Zoals voor een Bank een woning het onderpand voor een lening is, zo is voor de Gemeente dus de Heilige Geest het onderpand voor de

Belofte(n) welke de Heere geeft. Hij heeft beloofd de Gemeente tot Zich te trekken (op te nemen), en tot dat moment zal de Gemeente de Heilige Geest in bezit hebben.

VOLHEID VAN DE TIJDEN

We weten dat na de opname van de Gemeente het oordeel over de wereld zal gaan en dat daarna het duizendjarig rijk zal worden gevestigd, wat hier de "volheid van de tijden" wordt genoemd door Paulus. Ook wordt het duizendjarig rijk een sabbath voor Israel en de wereld genoemd, vgl. bijv. Hebr. 4:9. Aangezien we weten dat de Sabbath de zevende dag is, betekent dit dat er dan zes dagen aan voorafgegaan zijn. We weten wellicht ook dat Petrus leert dat "1000 jaren zijn als 1 dag" bij God. En ook kunnen we uit de Bijbel concluderen dat er van de (her)schepping tot aan Christus 4000 jaren zijn verstreken. Welnu, we leven tegenwoordig dichtbij het jaar 2000.... Wil ik daarmee zeggen dat met ingang van het jaar 2000 "het einde daar is"? Nee, ab-so-luut niet! Want iedereen die met de geschiedenis op de hoogte is weet dat de jaartelling welke wij tegenwoordig hebben niet klopt, waarschijnlijk zelfs honderden jaren "mis" is. De Joodse jaartelling is wat dat betreft ook niet correct (op dit moment leven we in de Joodse jaartelling in 5758). Toch zien we echter tekenen dat de komst, naar mijn idee, van de Heere nabij is; let bijvoorbeeld op het Profetische teken van het herstel van Israel. We kunnen echter wel stellen, naar mijn mening, dat het 7e 1000-tal het duizendjarig rijk is. Alles is immers ingedeeld via de Goddelijke orde, via Zijn Plan? En aangezien we het ritme van de schepping, de 7-daagse week, kennen, kennen we dus ook, als we het zo mogen zeggen, daaruit het ritme van Gods plan; de volheid, de 7.

Johannes de Heer schreef:

"Hij zal ons na 2 dagen doen herleven, ten derde dage zal Hij ons oprichten, en wij zullen leven voor zijn aangezicht" [Hos. 6:2, RB]. Mogen wij in deze 'dagen' tijdperken van 1000 jaar zien? Dan hebben zij bijna hun einde gevonden en de derde 'dag', de duizendjarige sabbath van Christus' heerschappij op aarde, genaakt" ("Israels herstel en terugkeer naar Palestina", Jh. de Heer, pg. 19).

Dr. Scofield noemt deze periode de 7e bedeling, en schrijft hierover:

"De Heer regeert gedurende 1000 jaar over het herstelde Israel en de heidense volken. De zetel van Zijn bestuur zal zijn in Jeruzalem en de heiligen van **deze** bedeling (d.i. de Gemeente, de heiligen van de **huidige** bedeling van de Genade) zullen met Hem heersen". daarbij onder meer verwijzend naar Openb. 20:4-6.

De "volheid van de tijden" is dus nog 'toekomstmuziek', maar we horen de eerste tonen al klinken in het herstel van Israel!

VERZET

In de officiële theologie van de 'gevestigde kerken' is er veel verzet tegen de leer van het 1000-jarige rijk. De aanhangers van deze gedachten, waaronder bekende namen als J.N. Darby, dr. Scofield, Joh. de Heer, Jb. Klein Haneveld e.v.a., worden dan ook binnen deze kringen vaak geringschattend "chiliasten"^v) genoemd.

Dit verzet gaat zelfs zover dat binnen zekere kerken de predikanten, een verklaring moeten tekenen waarin zij beloven over het betreffende onderwerp niet te spreken. Doen zij dit wel dan worden zij op de preekstoel niet meer toegelaten...

Het verzet is te verklaren uit een aantal oorzaken, de belangrijkste zijn wel:

- het feit dat het hier een **geheimenis** betreft. Immers; het is alleen aan de gelovigen, het Lichaam van Christus, geopenbaard, en zoals wij uit het hoofdstuk over het Lichaam van Christus weten: dit lichaam is niet een bepaalde kerk of groep. Het zijn de individuele gelovigen;
- het feit dat het **ingaat tegen de zogeheten 'vervangingstheologie'**, welke Israel geen plaats meer geeft en onder andere daardoor leert dat de aardse beloften "aan de kerk" zijn, naar "de kerk in plaats van Israel" zijn overgegaan. Daardoor is er geen plaats voor een andere visie op de toekomst van de Israel en de Gemeente.
- Ook gaat deze leer in tegen **de trots van de leiders van deze wereld**, welke, zoals we bijvoorbeeld bij Luther en Calvijn^{vi}) kunnen zien, de kerken en hun leiders aan zich bonden en daardoor een **niet te verwaarlozen invloed op de kerkleer hebben gehad**. Oftewel; het "huwelijk" tussen kerk en staat, hoe subtiel ook, speelt hierin een grote rol. Van de wereldlijke leiders kunnen we niet verwachten dat zij accepteren dat zij een onderschikte rol spelen; deze zijn niet gewend aan de gedachte dat niet zij, maar de Heere uiteindelijk de Heerser is/zal zijn over deze wereld!

ERFGENAMEN

Hoewel het Oude Testament vol staat met beloftes over de komst van de Messias, is er toch sprake van een geheimenis. Het Oude Testament heeft namelijk van een Gemeente, het Lichaam, nooit gesproken en daarom hebben we de Nieuw-Testamentische openbaring nodig om het geheimenis te begrijpen: **dat alle dingen op Hemel en op Aarde, in het Duizendjarige rijk, in Christus samengebracht zullen worden.**

Rom. 8:18-26

De **ware erfgenaam** is Christus, waarin wij **mede-erfgenamen** zijn geworden. Als onderpand voor deze erfenis ontvingen we de Heilige Geest, die ons troost. En dit is dan het Geheimenis Gods, dat wij zijn uitverkoren in Christus, om te delen in de zegen die voor Hem is weggelegd: het Koningschap. Het wordt een heerlijke tijd die we tegemoet gaan, wanneer we verlost worden van de slavernij (Rom. 8:21) en Hem tegemoet gaan in de lucht!

VII. HET GEHEIMENIS VAN HET KONINKRIJK

Tekst: Mat. 13:18-52

HET KONINKRIJK DER HEMELN

- de Heere verkondigd hier wat “sinds de grondlegging der wereld verborgen gebleven is” (13:35) m.a.w. een geheimenis;
- tevens wordt hier geschetst wat het Koninkrijk der Hemelen is:
 - een periode waarin goed en kwaad naast elkaar bestaat (vrs 38, 39), er is goed zaad, er is slecht zaad;
 - beide zaden komen tot wasdom (vrs 30);
 - het Koninkrijk der Hemelen is de wereld, o.a. vergeleken met een akker, welke eigendom is van de Heere (vrs 24) en tevens vergeleken met de zee (vrs 47);
 - het Koninkrijk der Hemelen is eindig, niet voor eeuwig, het einde is namelijk de oogst - de “voleinding der wereld” (vrs 39) waarbij het onkruid (de kinderen van de boze) zal worden verbrand en, met name, “al wat tot zonde verleidt (de satan en zijn dienaren) en hen die de ongerechtigheid bedrijven” (vrs 41);
- na het einde van het Koninkrijk der Hemelen zal het “Koninkrijk van de Vader” openbaar worden (vrs 43).

DE GELIJKENISSEN

- de eerste drie gelijkenissen in Mt. 13 laten het uiterlijke karakter zien; met andere woorden: hoe het gezien, waargenomen, wordt, van buiten af. Daarin zien we dat het goede met kwaad vermengd is
- De volgende drie gelijkenissen laten zien wat er van waarde is voor het hart van Hem die ons liefheeft.

1. De gelijkenis van het tarwe en het onkruid

Mt. 13:24-30. In deze gelijkenis, waarvan de verklaring wordt gegeven in de verzen 13:36-43, wordt duidelijk dat het Koninkrijk der Hemelen door de Heere gevestigd is, het is zijn eigendom, maar dat de boze probeert dit te saboteren door “slecht zaad” te zaaien in de wereld. De Heere laat ook zien wat er zal gebeuren met dit slechte zaad; het zal worden verbrand bij de “voleinding van de wereld”, Openb. 20:7-15. Dit is dus aan het einde van het Duizendjarig Rijk.

Daarmee is dus ook meteen duidelijk wanneer het einde van het Koninkrijk der Hemelen zal zijn; aan het einde van het Duizendjarig Rijk. Ook is dan duidelijk dat het Duizendjarig Rijk onderdeel van het Koninkrijk der Hemelen is. Tevens wordt hier duidelijk dat in het Duizendjarig Rijk er sprake zal zijn van gelovigen en ongelovigen en dat dit Rijk op de Aarde zal zijn, hoewel het dus Koninkrijk der Hemelen heet!

Het oordeel is nodig om het goede en het kwade van elkaar te scheiden. De akker is dus de wereld, en niet de Gemeente!

2. De gelijkenis van het mosterdzaad

Mt. 13:31, 32. De Christenheid, het Koninkrijk der Hemelen voor het ‘aanzien’, zoals het waargenomen wordt door de wereld, wordt hier vergeleken met een klein zaadje wat uitgroeit tot een grote boom, symbool voor macht, en tot steun voor anderen; immers: de vogels nestelen er in.

Sommigen leggen in dit verband een relatie met het kerkelijke systeem, wat een wereldmacht is geworden, vgl. Dan. 4:10-12 voor de relatie tussen boom vs. macht (het gaat hier uiteraard om een andere zaak, nl. Nebukadnezar).

3. De gelijkenis van het Zuurdesem

Mt. 13:33. Zuurdesem is feitelijk *bedorven* (gistend) *deeg*, wat werd gebruikt om vers deeg te laten rijzen, zoals wij tegenwoordig daarvoor vaak gist gebruiken. Denk bij dit bedorven deeg bijvoorbeeld aan jam of druivesap, wat ook na verloop van tijd kan gaan gisten (suikers) en feitelijk bedorven is. Er vormt zich dan namelijk alcohol in het produkt.

Opvallend is dat dit gedeelte meestal wordt uitgelegd als zou het zuurdesem beeld zijn van het Evangelie, wat de wereld “doorzuurt”. Uiteraard uitgaande van de gedachte dat het Evangelie (of: “de kerk”) daarmee uiteindelijk in de gehele wereld invloed zou krijgen. Echter, hier is het tegenovergestelde waar! Zuurdesem namelijk is “onrein” in het Oude Testament [Ex. 12:15, 13:3, 7] en wordt *ook* als zodanig beeld gebruikt in het Nieuwe Testament door de Heere zelf [Marc. 8:14-15] en door Paulus [I Kor. 5:6-8]. Aangezien met name Paulus hier duidelijk het vergelijk maakt tussen “ongezuurd en gelovigen” kan het niet zo zijn dat als beeld van het Evangelie iets onreins gebruikt wordt. Met andere woorden: ook in deze (korte) gelijkenis wordt het stoppen van het zuurdesem in het deeg, door de vrouw, als slechte daad geïdentificeerd - vergelijk de eerste gelijkenis, waarin slecht zaad tussen het goede wordt gezaaid. Het Koninkrijk der Hemelen is hier het onbedorven, goede, deeg, wat doorzuurd wordt door het slechte, bedorven, zuurdesem.

Volgens een verklaring:

*“In vers 33 vinden we de Christenheid als een mengsel van waarheid en dwaling. De drie maten meel spreken van de reine leer aangaande de Persoon en het werk van de Heer Jezus, maar allerlei dwaalleraars hebben langzamerhand de boventoon gevoerd, en daarom wordt de hoofdleer als zuurdeeg, **altijd een beeld van een verdervend kwaad**, voorgesteld.”*

Vanaf vers 44 vinden we de gelijkenissen waarin duidelijk wordt wat er van waarde is binnen het Koninkrijk der Hemelen.

4. de schat in de akker

Mt. 13:44. Wederom vinden we hier de akker, de wereld symboliserend. In deze wereld wordt door iemand een schat gevonden, met een grote waarde. Hij verkoopt al wat hij heeft (heeft dus alles wat hij heeft er voor over!) en koopt daarvoor de akker.

Heel duidelijk wordt hier gesymboliseerd het werk wat Christus heeft gedaan; Hij heeft alles gegeven **voor de wereld** (de akker, het Koninkrijk der Hemelen), namelijk: zijn leven, om zodoende de er in verborgen schat, de gelovigen of de Gemeente, te kunnen bemachtigen. Hij heeft dus de gehele wereld reeds gekocht, maar dit alleen gedaan om de schat te kunnen bemachtigen, het goede in de akker.

5. De koopman en de parel

Mt. 13:45. De gelijkenis van de schat in de akker wordt min of meer herhaald hierin; de koopman geeft alles op voor die ene parel. Vers 45 begint dan ook met “Evenzo”, oftewel: “net zo”. “gelijk aan”. Opvallend verschil is dat de koopman, wijzend op de Heere Jezus

uiteraard, deze parel zocht; dit duidt op een actieve houding, het gaat daarom verder dan de eerdere gelijkenis, en herinnert aan bijv. Luk. 19:7-10, let m.n. op vers 10.

6. vissen uit de zee

Mt. 13:47-48. Ook hier wordt duidelijk het beeld geschets dat de vissers op zoek zijn naar het waardevolle wat zij uit de zee halen; na het vissen wordt immers het goede verzameld in vaten, en het ondeugdelijke wordt weggegooid. Bij deze gelijkenis wordt dan tevens vermeld, verzen 49 e.v., dat het ook zo zal gaan bij de voleinding van de wereld. De engelen zijn daarbij de vissers, die het slechte tussen het goede weg zoeken en weg werpen.

Ook zien we hierin dat de vissers, de knechten van de Heere, vgl. bijv. Marc. 1:17, onderscheid kunnen maken tussen de goede en ondeugdelijke vissen; met andere woorden: dat we als gelovigen onderscheid (leren te) zien tussen gelovigen en ongelovigen.

HET KONINKRIJK GODS

In vers 43 komen we het “Koninkrijk van de Vader” tegen. Alleen in het Mattheus-evangelie komen we het “Koninkrijk der Hemelen” tegen. De andere evangelie-schrijvers spreken over het Koninkrijk van God (waarvan Mattheus overigens ook spreekt en, zoals in vers 43 blijkt, ook nog over het “Koninkrijk van de Vader”, mijns inziens is dit echter hetzelfde als het Koninkrijk van God). Met andere woorden: Mattheus brengt hierin een onderscheid aan wat bij de andere Evangelie-schrijvers niet is te vinden. Er is echter wel degelijk een verschil tussen beiden.

Tekst: Mt. 21:28-32, I Kor. 6:9-10.

De Heere, en ook Paulus, plaatsen het Koninkrijk van God in de toekomstige tijd; evenals het Koninkrijk der Hemelen in de toekomstige tijd is geplaatst in het Mattheus-evangelie. De vraag is dus of er een onderscheid is tussen deze twee koninkrijken, en wanneer beide Koninkrijken inderdaad verschillend zijn, wanneer ze zullen zijn. We moeten ze daarom beiden kort bekijken.

Wanneer is het Koninkrijk der Hemelen aangevangen?

Ten eerste moet geconstateerd worden dat in de Handelingen en brieven van Paulus niet (meer) gesproken wordt over het Koninkrijk der Hemelen, maar alleen over het Koninkrijk van God. Zie bijv. Hand. 8:12.

Het Koninkrijk der Hemelen is het Koninkrijk waarin de Heere heerst als Koning, immers, anders zou er geen sprake zijn van een Koninkrijk. Helaas is hierover veel verwarring en zijn er veel gelovigen welke tegenwoordig leren dat het Koninkrijk der Hemelen nu reeds aanwezig is, dit heeft verstrekkende consequenties [zie verder]. In de tijd dat Christus echter op aarde was, was het **nabij**: Mt. 3:1-3. Zijn Koningschap stond op punt van aanbreken, echter: Christus werd verworpen en niet als Koning aanvaard door Zijn volk, Israel. Daarom ook werd het gegeven aan een **ander** volk: Mt. 21:42, 43. Zoals eerder bij de verklaringen van de gelijkenissen bleek, was de gekochte schat, de goede vrucht, etc. de Gemeente van Christus. Dit andere volk is daarom niets anders dan de Gemeente; de gelovige Jood en Heiden.

Er is maar één periode te vinden in de Bijbel waarin er sprake is van een tastbaar Koningschap van Christus én sprake is van een mengeling van gelovigen en ongelovigen; dit is het

Duizendjarige Rijk! Dit is ook in overeenstemming met bijvoorbeeld Jh. 12:31, waar de satan wordt aangeduid als “de overste dezer wereld”. De macht van deze overste is overwonnen in Christus’ kruisdood, maar Christus heeft het Koninkschap nog niet aanvaard, dat zal pas zijn bij aanvang van het Duizendjarig Rijk (Openb. 19:6-10).

Zoals eerder vermeld is er verwarring hierover en heeft het *verstrekkende consequenties* te leren dat het Koninkrijk der Hemelen nu reeds gevestigd is. Met name om de volgende redenen:

- wanneer wij geloven dat het Koninkrijk der Hemelen nu reeds gevestigd is, zouden wij nu reeds in het Duizendjarig Rijk leven. Deze gedachte wordt dan ook in bepaalde^{vii}) kringen aangehangen. Hierdoor vertroebelt het zicht op zaken als de “Opname van de Gemeente” (immers: die zou dan reeds geweest zijn of in het geheel niet plaatsvinden) de periode van de “Grote Verdrukking”, het zicht op de toekomst van Israel, etc. Met andere woorden: veel van de eerder besproken geheimenissen!
- Wanneer wij geloven dat het Koninkrijk der Hemelen nu reeds is gevestigd, betekent dit tevens dat wij geloven dat Christus heerst over deze aarde; dit is niet te rijmen met wat wij heden om ons heen zien: vergaande verloedering, armoede, onrecht, verdrukking, moorden en doodslag, ga maar door! Immers; de Schrift leert iets geheel anders over het Duizendjarig Rijk: Jes. 11:1-10. *Aangezien het hier het Vrederijk betreft en Christus de Vredevorst wordt genoemd, kan het niet anders (zie voor o.a. de invulling en de gerichten hiermee verband houden Jes. 19-25) dan dat het hier inderdaad het Duizendjarig Rijk betreft. Daarom ook hebben niet gelovigen gelijk wanneer zij stellen dat zij niets zien van “dat Koningschap van Jezus” en staan gelovigen zo vaak met “de mond vol tanden” wanneer ongelovigen hen wijzen op het leed in deze wereld en vragen “en waarom doet God daar dan niets aan”. Op dergelijke vragen valt alleen als antwoord te geven: daar doet God niets aan omdat de satan heerser over deze wereld is! Immers; wanneer het Koninkrijk der Hemelen gevestigd zou zijn en Christus heerst zal dit niet meer voorkomen.*

Wanneer is het Koninkrijk van God aangevangen?

Van belang is om vast te stellen wat het Koninkrijk van God is, zodat we daarmee ook kunnen zien wanneer het aangevangen is.

Tekst: Luk. 17:20-21.

Als eerste viel reeds op dat alleen in het Evangelie van Mattheus onderscheid werd gemaakt en dat er, na de afsluiting van de Evangelien, alleen nog over het Koninkrijk van God gesproken werd, in de toekomstige tijd. De sleutel ligt in Matt. 13:41-43. Uit het Koninkrijk der Hemelen zullen degenen die het Koninkrijk van God beërven worden verzameld. Met andere woorden: het Koninkrijk van God is een onderdeel van het Koninkrijk der Hemelen, het is de ware gelovige welke daarin zal ingaan, vgl. Gal. 5:21; II Thes. 1:5, etc. Het is de schat in de akker, de Parel, enz. welke dus nu nog verborgen is in de wereld. Het is onlosmakelijk verbonden met de aanwezigheid van de Heere (Luk 17:21).

Wij zijn, als gelovigen, *nu al deel van dit Koninkrijk*, maar het zal pas zichtbaar aanvangen wanneer we één zullen worden met de Heere; I Kor. 15:50-54.

HET GEHEIMENIS VAN DE GODSVRUCHT

1 Tim. 3:16

“En buiten twijfel, groot is het geheimenis der Godsvrucht: Die Zich geopenbaard heeft in het vlees, is gerechtvaardigd door de Geest, is verschenen aan de engelen, is verkondigd onder de heidenen, geloofd in de wereld, opgenomen in heerlijkheid”.

Paulus openbaart hier het “Geheimenis van de Godsvrucht” **aan Timotheus**. Om het een en ander in de juiste verhoudingen te zien is het wellicht interessant om te kijken naar de persoon van Timotheus, en zijn bediening.

Timotheus (Hand. 16:1-3)

- leerling en later medewerker van Paulus;
- afkomstig uit Lystra of Derbe (Galatie, zie kaart);
- zoon van een Griekse vader en een Joodse moeder;
- hij “was een discipel” - m.a.w. een gelovige - toen hij als ‘leerling’ van Paulus meeging op zendingsreis;
- hij was een Evangelist, 2 Tim. 4:5;
- 1 Tim 1:3 laat zien dat Timotheus in Efeze was, en Paulus instrueert hem daar nog een tijd te blijven om te strijden tegen de dwaalleraars;
- de opdracht aan Timotheus, ook in de 2e brief, is te strijden tegen de dwaling (1 Tim. 1:19).

Efeze

Efeze -- zie ook de kaart, aangegeven als “Ephesus” -- is gelegen in Asia, in het tegenwoordige Turkije. Efeze wordt ook in de Openbaringen genoemd, en met name dat gedeelte geeft een goede aanwijzing over de dwaalleer waartegen Timotheus moet strijden.

Openbaringen 2:1-6. Belangrijk is op te merken dat Efeze de ‘eerste Liefde’ verzaakt heeft en dat de Heere ze daarom waarschuwt dat de kandelaar van zijn plaats zal worden weggenomen wanneer zij zich niet bekeren tot hun eerste Liefde. Maar in dit verband is met name vers 6 inderessant; zij haten de werken der Nikolaiten. De werken van de Nikolaiten heeft alles te maken met vormendienst (macht, heersen), maar ook, voor wat betreft de leer, met de Gnostici, de “geheime kennis”. Met andere woorden: het Gnosticisme behoort tot de zogeheten “mysterie-godsdiensten” -- zie ook het eerste hoofdstuk...

Een van de bekendste bestrijders, uit de vroege kerkgeschiedenis, tegen het Gnosticisme was de (voormalige Gnosticus!) kerkvader Augustinus, welke met name de visie van de Gnostici op de schepping bestreed en het Katholieke geloof in de eenheid van de Schrift (oude- en nieuwe Testament) benadrukte tegenover de Gnostieke mysterie-leer. Een van de opvattingen van de Gnostici was namelijk dat “de Christus” niet daadwerkelijk gestorven was aan het kruis maar slechts Zijn lichaam, omdat ‘de geest van Christus’ het lichaam voor het sterven verlaten had. Een lering welke binnen zekere new-Age, **maar ook christelijke sekten**, teruggedraaid is. Hierbij worden zaken geleerd als is “de Christus” iets wat elk mens in zich zou kunnen hebben en vandaar dat verschillende personen “een Christus” kunnen zijn. Een bekend, hedendaags, voorbeeld is de persoon welke zich ‘Matreya’ noemt.

Het jammerlijke is dat hier een gelovig, bekeerd, man vanuit een kerkelijk systeem wat gebaseerd is op **de werken van de Nikolaiten** strijd tegen de leer van de Nikolaiten, welke later binnen de Rooms-Katholieke kerken eveneens ingang heeft gevonden.

1 Tim. 3:16 - 1 Tim 4:6.

Paulus stelt **eerst** vast wat het Goddelijke Geheimenis is en daarna, als **tegenbeeld**, wat de dwaling is; wat Paulus hier beschrijft -- o.a. ontkenning van het lichaam/lichamelijke, zie ook verder -- is eveneens een typisch kenmerk van het Gnosticisme. Deze gevaarlijke dwaalleer **moet** bestreden worden daar zij een bedreiging is van de Gemeente van Christus, en vandaar dat Paulus nadrukkelijk -- zie ook eerder -- de daadwerkelijke komst van Christus ‘in het vlees’ er tegenover zet, en een aantasting van het op Golgotha verrichte heilswerk (1 Tim 3:16):

- God is **geopenbaard in het Vlees** - m.a.w. God is Zelf, in de persoon van Christus Jezus, naar de aarde gekomen. Dit is een nagenoeg onbegrijpelijk, maar waar, geheimenis^{viii});
- Gerechtvaardigd in de Geest.
 - op de eerste Pinksterdag werd de Geest uitgestort, maar er verschenen daarbij “tongen als van vuur”. Vuur, een beeld van loutering. Gods Geest kan alleen dan inwoning in de mens maken wanneer deze gelouterd is (Hand. 2:3, 4. Let op de volgorde);
 - bij Christus echter geheel anders: hier zien we de Geest Gods neerkomen in de gedaante van een duif en er is geen sprake van loutering, maar: “deze is Mijn Zoon, de Geliefde, in wie ik Mijn welbehagen heb” (Mt. 3:16, 17). Christus was reeds rein, zonder zonden, en behoefde geen reiniging/loutering!
- gezien door de engelen - engelen waren de --hemelse-- getuigen, op aarde, van de belangrijkste gebeurtenissen:
 - geboorte (aankondiging, gebeurtenis zelf);
 - opstanding (engelen in/bij het graf);
 - hemelvaart;
- gepredikt onder de volken, geloofd in de wereld - de prediking had -en heeft- geloof, in de gehele wereld, uitgewerkt. Wij --en velen voor ons en met ons-- zijn hiervan **het levende bewijs!**

- opgenomen in heerlijkheid - Hij, Christus Jezus, is gezeten aan Gods rechterhand en uitermate verheerlijkt!

DE VALSE LEER

De valse leer had, kort samengevat, de volgende kenmerken:

- de leer dat er een oneindige kloof was tussen God en het fysieke universum waartoe de mensheid behoorde;
- God was geestelijk en heilig, al het materiele of lichamelijke (dus ook het eigen lichaam, maar ook omgang tussen man en vrouw) was volledig slecht -- hier zien we de oer-bron voor het celibaat!
- zij weigerden te geloven dat God ook maar enig aandeel had in de menselijke geschiedenis, m.a.w. "God bemoeid zich niet met de mensheid" (!);
- ze hechtten geen belang aan het historische heilsfeit van het leven en sterven van Christus (zie ook eerdergenoemde punten);
- zij ontkenden de Goddelijkheid van Christus, immers: "het lichaam is slecht", Hij kon onmogelijk God in menselijke vorm zijn geweest, Jezus was slechts "een van de krachten" welke de mens naar God kon brengen;
- zij vulden de kloof tussen God en mens met een oneindige rij geesten en krachten;
- de enige manier, volgens deze dwaalleer, waarop mensen God konden bereiken was wanneer hun ziel 'verheven' werd tot het nivo van deze geestelijke wezens...Dit nivo werd slechts dan bereikt door "kennis van het mysterie" te verwerven.

Deze opvattingen zorgde er voor dat men geen plaats had voor eerlijk berouw -- vandaar dat Paulus wijst op het beproeven, 1 Tim. 3:10, van de diakenen. Het zorgde er tevens voor dat men doorsloeg in uitersten; extreme vormen van zelf-ontkenning (men weigerde bepaald voedsel, vermeed het huwelijk, hield zich aan rituelen als (zelf)kastijding) of men sloeg door naar grove immoraliteit, immers: wanneer de ziel gered werd door bijzondere kennis, dan deed het er niet toe wat men met het lichaam deed.. dat was al slecht dus wat maakte het uit? Dit resulteerde in onder andere hoererij e.d.

In al deze zaken herkennen wij veel van de Indiase "goeroe's", welke onder andere leren dat de ziel een bepaald stadium van 'verlichting' dient te bereiken, welke vrije sex (Baghwan) propageren, etc. en uiteraard de --hierdoor zwaar beïnvloede-- huidige New Age beweging. Maar, ook zien we hier het eerdergenoemde celibaat terugkeren en (zelf)kastijding, welke we onder andere kennen uit de Rooms-Katholieke kerk. Het moge duidelijk zijn dat onder andere deze bewegingen beïnvloed zijn door het Gnosticisme en we begrijpen nu wellicht ook waarom binnen de RKK Maria als "mede-verlosseres" gezien kan worden, immers: "er zijn meerdere wegen om de kloof te dichten" in de opvattingen van de Gnostici! Hierin is geen plaats voor het unieke verlossingswerk van Christus. Maar dit geldt ook voor bijvoorbeeld de steeds populairdere "alverzoenings-leer" in al zijn varianten.

Daarom ook benadrukt Paulus onder andere:

- de lichamelijke aanwezigheid, in Christus Jezus, van God;
- het getuige zijn van de 'geestelijke wezens' -- engelen ! -- hiervan;
- de heiligheid van Christus, waardoor Hij de Enige was welke de kloof tussen God en mens kon overbruggen.

Het geheimenis van de Godsvrucht heeft, zoals we nu kunnen zien, een zeer **diepgaande betekenis** en is iets wat tegenwoordig **zwaar onder vuur ligt**. Niet in de laatste plaats in onze **eigen kerken en groepen!**

Als we dit geheimenis begrijpen zien we ook waarom het zo ongelofelijk gevaarlijk is **de eenheid van de schrift(en) los te laten**, iets waar ook de kerkvader Augustinus tegen streed,

en terecht! Hij, als ex-Gnosticus, begreep maar al te goed, wat de gevolgen zouden zijn van het loslaten van deze zaken.

HET GEHEIMENIS VAN HET GELOOF

In direkt verband met het vorige komen we nog het ‘geheimenis van het Geloof’ tegen. Dit is niet het geloof waardoor we behouden zijn -- alhoewel ook dat als een geheimenis zouden kunnen beschouwen -- maar het is de toets waarop de diakenen beproef moeten worden: “het geheimenis van het geloof bewarend in een goed geweten” (1 Tim 3:9), het is hetzelfde geloof waarin Judas refereert in Judas vrs. 3, 4. Met andere woorden, het gaat hier om de zuivere leer tegenover de dwaling, waarbij we nu kunnen zien dat Judas :4 duidt op een van de vormen (grove immoraliteit, ontkenning -- loochenen-- van het werk van Christus) van het Gnosticisme.

De conclusie moet dan ook zijn dat alleen de zuivere leer, de Schrift en dan de *gehele Schrift*, bewaard voor de uitwassen van de dwaalleer; de leer van de Nikolaiten of Gnostici, die willen heersen (3 Joh. :9, 10) over de Gemeente van Christus. Daarom ook dat we afsluiten met de woorden van de Heere zelf: Mat. 23:1-12.

BRONNEN

- * **Gods geheimenissen en hun onthulling**
(incompleteet exemplaar, auteur/uitgever *waarschijnlijk* D.J. Christiaanse, Oudewater)
- * **Schematische Bijbellessen**
Dr. C.I. Scofield, bewerking door Jb. Klein Haneveld, Uitg. Morgenrood, Oudewater
- * **Weekblad bij den Bijbel (Jaargang 1, 1802)**
Red./uitgever W. Zuidema, Groningen.
- * **In het Land van de Bijbel**
I. Snoek, Uitg. J.N. Voorhoeve, Den Haag
- * **Drie aspecten van het herstel van Israel**
drs. J. van Barneveld, artikel in "Christenen voor Israel", Juli/Aug. 1997.
- * **"Eén Lichaam is het"**
Jb. Klein Haneveld, De Band des Vredes, Juli 1951
- * **"Forgotten Truths"**
Sir Robert Anderson, , The Ages Digital Library
- * **"Derickson's Notes on Theology"**
Stanley L. Derickson, The Ages Digital Library
- * **Darby's Synopsis of the Bible.**
J.N. Darby, STEM Publishing, UK.
- *
 - **ComputerBijbel - Medema, Vaassen**
 - **Bijbel Informatie Systeem - Bijbel Aktueel, Zuidhorn.**
(gratis verkrijgbaar via: <http://members.tripod.com/~basoft>, of via BBS).
 - **Bijbels Woordenboek - Dr. L.A. Snijders**
 - **Kleine Concordantie**

NOTEN

ⁱ) Op het moment van schrijven doen er leringen de ronde als zou het zo zijn dat na de wederkomst van Christus naar deze aarde -tijdens het 1000 jarig rijk- er dagelijks opstanding(en) plaats zouden vinden. Deze leer is uiteraard complete zotternij; immers: de Openbaring leert zeer duidelijk dat er pas **na** “de Eerste Opstanding” sprake is van een aanvang van het Duizendjarig rijk. (Openb. 20:4) **Let vooral op “heersten met Hem de duizend jaren” - dus de volledige periode!**

Er is in dezen sprake van:

- een stuk vergeestelijking, nl. “duizend jaar als een dag” toepassen hierop;
- een stuk twijfel aan de almacht van God, alsof Hij niet in staat zou zijn alle ongelovigen in één dag op te wekken en te oordelen.

Wat een gevolg is van het volgen van dwaalleer; nl. een vorm van de “Nederlands - Israel” leer, voortgekomen uit het aanhangen van de idee dat de heidsense christen de sabbat dient te houden (op wetishce wijze). Met andere woorden: wetticisme welke wel tot onvermijdelijke dwalingen moet leiden.

ⁱⁱ) Naar mijn inzicht is dit hetzelfde moment als “de Oogst der Aarde”, vgl. Openb. 14:15. Zie voor een volledige bespreking "De Tijd is Nabij", R. Brinkman, 1997 (verkrijgbaar via BBS, Internet of kopie te bestellen tegen onkosten-vergoeding bij "Bijbel Aktueel").

ⁱⁱⁱ) Let wel! Wij gaan hier dus zeker niet zeggen dat bijv. de Opname of Wederkomst in het jaar 2000 geschied of in het jaar 2070 of beweringen met een soortgelijke strekking!

^{iv}) En uiteraard betekent dit tevens dat niet één persoon, zoals bijv. een paus, dit "vertegenwoordigings-recht" kan opeisen! Het is de gehéle Gemeente welke Christus vertegenwoordigd!

^v) Chilias = 1000.

^{vi}) Het gaat in dit bestek te ver om dit diepgaand te bespreken, maar ik verwijs korthedshalve naar de biografieën van- en geschiedschrijving over onder andere deze reformatoren.

^{vii}) Voorzover mij bekend met name in Calvinistische kringen, m.a.w. de Gereformeerde theologie.

^{viii}) zie ook de eerder uitgebrachte studie over de Drie-eenheid.